

5 КОГДА К ТЕБЕ

(Коли до Тебе)

В. Яцюк

Авторський переклад В. Яцюка

М. Парафейник

Andante espressivo

tr

Ко_гда к Те_

Ко_ли до

tr

бе, о ста_вив путь блуж_да_нья,

Те_бе, втом_ле_ний блу_кан_ням,

при_шёл в со_зна_нье пол_ной ни_ще_

при_йшов із у_сві_дом_лен_ням ви_

p cresc. poco accel.

ты, у ви_ дел я сквозь слё_ зы по_ ка_ я_ нья: о, как ве_
 ни, по ба_ чив я крізь слю_ зи по_ ка_ ян_ ня, я_ кий ве_

p cresc.

Più mosso
mf

лик и ди вен, Бо_ же, Ты! Со_ звез_ ди_ я у_ кра_ сил Ты си_
 лич но_ див_ ний, Бо_ же, Ти! Це Ти при_ кра_ сив сріб_ ним сля_ вом

mf

f

я ньем, цве_ ты по_ ишь не_ бес_ но_ ю ро_ сой... При_ ми ду_
 зо_ рі, це Ти пле_ ка_ єш квіт_ ки не_ лют_ ки... Мо_ я ж ду_

f

_ши в_звол_но_ ван_ной при_ зна_ нье: Ты пре_вос_ход_ не_ е все_го, о Бо_ же
 _ша с_ті_ ва_ є піс_ню- спо_ відь: що_най_пре_крас_ні_ший у сві_ті, Бо_ же,

f

3

МОЙ!
Tu!

Ко_
 А

dim.

3

8

гда ж, ка за_ лось, стал бо_ га_ че о_ пыт, при_
 ось як до_ свід зба_ га_ ти_ ли ро_ ки, слу-

sf *p* *tr*

sf *p*

tr cresc.

шёл у-спех в слу-же-нье и в де-лах, я, о-тяг-чён-ный
 жин-ня не при-но-си-ло проб-лем – я не-по-мт-но

tr

tr cresc.

f

бре-ме-нем за-бо-ты, бла-жен-ство ви-деть лик Твой – у-те-
 втра-тив най-до-ро-же: бла-жен-ство зав-жди ба-чи-ти Те-

f

p

tr

-рял. Та-кой бе-де по-мочь, у-вы, не в си-лах, хоть
 -бе. На-пру-жу-ю до бо-лю влас-ный ро-зум, та

p

rosso rit.

rosso accel.

p cresc.

сколь_ко б на_пря_гал_ся, брен_ный ум. И сно_ва в со_кру_ше_нье я скло_

чим та_кий за_ра_ди_ти би_ди? I зно_ву ка_ят_тя, і зно_ву

mp *p cresc.*

-нил_ся, и... вновь Те_бя, Гос_подь, сквозь слё_зы зрю!

сло_зи, і... рап_том зно_ву об_раз Твій у_зрів!

Più mosso

mf

Со_звезд_и_я у_кра_сил Ты си_я_ньем, цве_

Це Ти при_кра_сив сріб_ним сям_вом зо_рі, це

mf

_ты по_ишь не_бес_но_ю ро_сой... При_ми ду_ши взвол_но_ван_ной при_
 Ти пле_ка_єш квіт_ки не_люст_ки... Мо_я ж ду_ша спі_ва_є піс_ню-

зна нье: Ты пре_вос_ход_не_е все_го, о Бо_же мой! Со_
 спо_відь: що_най_пре_крас_ні_ший у сві_ті, Бо_же, Ти! Це

_звез_ди_я у_кра_сил Ты си_я_ньем, цве_ты по_ишь не_бес_но_ю ро_
 Ти при_кра_сив сріб_ним сля_вом зо_рі, це Ти пле_ка_єш квіт_ки не_люст_

ff 3

_сой... При_ми ду_ши взвол_но_ван_ной при_зна_нье: Ты пре_вос_
 _ки... Мо_я ж ду_ша спи_ва_є піс_ню-спо_відь: що_най_пре_

m. s. 3

m. d. 3

ход не_е все_го, о Бо_же мой!
 _крас_ні_ший у сві_ті, Бо_же, Ти!

ff 8